

Autor: Jared Taylor

Pierre Vial je členem vedení Front National a krajský rada za FN pro oblast Rhône-Alpes. Rovněž je i radním na zastupitelstvu města Villeurbanne, které se nachází v bezprostředním sousedství města Lyon, kde je univerzitním profesorem vyučujícím středověkou historií.

Profesor Vial nemá žádné iluze o univerzálním všelidském bratrství: *„Když cestuji po Evropě, cítím se jako doma. Evropa je mojí rozšířenou rodinou. Jinými slovy, Asie nebo Afrika mají jiné povahy oproti Evropě a povaha je něco, co musíme respektovat“.*

Pierre Vial vysledovává současné doktríny, které káží rovnocennost různých kultur zpět až k Osvícenství, a tvrdí to, že *„život není jen teorie. Musíme zakládat naše jednání a naše chápání na faktech. Levice přizpůsobila realitu svým teoriím, což se snaží nacionalismus zvrátit. Držíme se faktů a na nich stavíme svoje teorie.“*

Kdy poprvé začala Francie dávat občanství lidem z kolonií? Profesor Vial to vysvětluje takto – během druhé světové války byl Charles de Gaulle jako exilový vůdce „Svobodných Francouzů“ ve slabé a izolované pozici. Potřeboval, aby si vybudoval důvěryhodnost v očích Britů a Američanů, udělat dojem, že vede skutečné hnutí. Odcestoval do Brazzaville ve francouzském Kongu, kde v vyhlásil, že potřebuje, aby za ním stálo celé Francouzské impérium v boji proti Německu. Jak profesor Vial dále objasňuje:

„Aby mohl dát lidem z kolonií nějakou motivaci pro to, aby se k němu přidali, vyhlásil ve svém slavném projevu to, že všichni z Francouzského impéria jsou si „rovni“. Neřekl však, že všichni budou francouzskými občany, jen to, že jsou si rovni. Levice a imigrantské spolky od té doby komolí jeho slova, aby lidem vsugerovali myšlenku, že nabídl občanství každému v koloniích. Ale De Gaulle nebyl univerzalista. Je to jasné ze záznamů jeho soukromých rozhovorů, že neměl v úmyslu udělovat občanství, nebo povolit masové přistěhovalectví“.

Dnešní Francie by generála nepochybně šokovala.

„Vysoké školy a média nás bombardují propagandou, Francouzi jsou nuceni si myslet, že Francie by měla být rasově smíšenou zemí. Jedna z těch, ze které mezirasové sňatky udělají café-au-lait. Děti ve školách dostávají úkoly, jako třeba tento: „namaluj obrázek Evropana, Afričana a Asiata a ukaž, jak jsou si podobní.“

Front National je proti těmto hloupostem. Vše co požadujeme, je jen zdravý rozum – nemusíte být intelektuál, abyste pochopil co říkáme. A většina Francouzů s námi souhlasí a je proti barevnému přistěhovalectví. Ale i když ví, že máme pravdu, tak jsou přesvědčeni, že by mohlo být „*rasistické*“ volit Front National. Jistě, jsou to především lidé kteří žijí v přistěhovalectvím nejpostiženějších částech země, kdo nás volí. Lidé, kteří zatím nejsou bezprostředně v kontaktu s tímto problémem jsou nejvíce ovlivnitelní touto propagandou.“

Podle profesora Viala, francouzská politika vůči přistěhovalcům je mírná a plná ústupků. Čím

hlasitěji se cizinci o všechno hlásí, tím spíše to dostanou. „Vypadá to že bílí chtějí mír za každou cenu, i kdyby to mělo být za cenu otroctví.“

Nicméně, tohle se však může změnit, stále více a více Francouzů přichází tváří v tvář do kontaktu s multirasovou realitou. Francie nesbírá data o rasovém složení obyvatelstva, takže je nemožné zjistit, jaké procento tvoří barevní. Ale Pierre Vial má data, která vypadají spolehlivě:

„Mluvil jsem s člověkem, který pracuje pro vládní úřad, který se zabývá demografickými otázkami. Podle něho, nejpravděpodobnější počet ne-evropské populace – včetně ilegálních přistěhovalců – je něco kolem osmi nebo devíti milionů z celkového počtu 60 milionů obyvatel. Oni neví, jakou měrou tento počet vzrůstá, ale zde není pochyb o tom, že v posledních pět let přineslo mimořádný nárůst. Sjednocování rodin, které přivádí velké množství mladých přistěhovalců, z toho tvoří největší část. Můj vládní informátor mi řekl o pocitu uvnitř tohoto vládního úřadu, který je ten, že jakmile ne-evropská populace dosáhne počtu 15 milionů, tak může dojít k explozi.“

Část práce profesora Viala tvoří výcvik mladých aktivistů Front National. a nezděrá se mluvit o demografických změnách. „Říkám jim, že tohle je základní problém a zatím jsem nenašel nikoho, kdo by s tímto nesouhlasil. Ve skutečnosti jsou naopak potěšeni tím, že našli někoho, kdo s nimi o tomto otevřeně diskutuje.“

Během jeho práce pro Front National si Pierre Vial zvykl na levičáckou hysterii. „Obviňují nás z toho, že jsme nacisté, ale pokud znamená, že když volíte Front National, že jste nacisty, pak je ve Francii několik milionů nacistů. Můžete si pak jen myslet to, že by měli být trochu více opatrní na to, co vlastně říkají“.

Často jsme nazýváni „rasisty“, ale ať už toto slovo má jakýkoli význam, musí předpokládat hierarchii ras, nebo dominanci jedné rasy nad ostatními. Tohle ale vůbec není názor Front National. Rozeznáváme rozdíly – to ale neznamená hierarchii, jen to, že každá skupina má právo na to udržet si svoji odlišnost. Ve skutečnosti si rád vypůjčuji jednu ideu od levice. Během května 1968 (během studentských nepokojů), jedním z jejich sloganů bylo „Ať žije právo na odlišnost“. Z nějakých důvodů však levičáci nemají rádi, když tento slogan používám já“.

Článek vyšel v časopise American Renaissance 11/1998